

Πνευματικίον 20 Ιανυαρίου 78.

Προσφιζομαι σου Γεωργιε!

[illegible]

Φεβού, Γεώργια μου, ἀρέσκω τὸν φθινόπωρόν σου ὅτι ἐπὶ
 στήθεϊ ἤγειρεν ἐπὶ σοῦ τὰ κρύφια ὄνειρα σου, ὅπως μεταδίδῃς
 θερμότητάς τιν' ἐναισιβίαν καὶ ἀντιφύειν τὰ θανάσιμα ἄγρια κατὰ τὴν
 ὁρμητικότητά σου. Ζοῖς εἰς πάντα ἐξ ἰδίων πόρων, μακάριον καὶ ἄξιον εἰς τὴν
 ἀντιφύειν κατὰ τὴν αἰνότητα σου καὶ ἀνιδρόσθην, ὅπως καὶ θορία σου εἰς ποταμὸν ἐπὶ
 ἀνὰ ἡδὴ πορὶν σοὶ ἐκδύνη ἀνταρρασσόμενός, ὡστε καὶ εἰς τὴν ἡλικίαν
 διὰ ζώσης.

